

O, veșnică a ta pomenire!

RCE

O, veșnică a ta pomenire!
Din vârf de gând îndurerat
Tu te-ai născut să fi uitat
De toți acei ce i-ai păstrat
În sufletu-ți neînsemnat!

O, veșnică a ta pomenire!
Ai zăbovit pe-acest pământ,
Ai suferit și-apoi ai fost urât
Te-ai amăgit....
Și totul s-a pierdut în vânt,
Căci în final,
Văzut-ai că omul n-are cuvânt.

O, veșnică a ta pomenire!
O suflete,
Aici nu ți-ai găsit vreun rost
Din doua lumi...
O fi doar una de folos
Caută-ți de acum un adăpost
În brațele Celui ce este...
Și ce-a fost!